

ת"פ 6912/11/15 - מדינת ישראל נגד מאיר נחמני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 6912-11-15 מדינת ישראל נ' נחמני

לפני כבוד השופטת מיכל ברנט
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
מאיר נחמני

נוכחים:

ב"כ המאשימה עינב לוי

ב"כ הנאשם עו"ד גלעד ברון, עו"ד חיים לוי ועו"ד שרית טרוינן

הנאשם התייצב

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה ביום 7.7.16, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירה של עשיית פעולה ברכוש או מסירת מידע כוזב במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 7 לחוק איסור הלבנת הון, או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון, עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון.
2. במסגרת ההסדר הוסכם בין הצדדים כי סך של 1.7 מיליון ₪ יחולט מתוך הכספים המופקדים בחשבון האפוטרופוס הכללי והתפוסים מכוח החלטות בית המשפט המחוזי בצ"א 6929-11-15 מדינת ישראל נ' נחמני, החלטה מיום 5.4.16. בנוסף, סוכם כי הנאשם ישלח לשירות המבחן לתורך קבלת תסקיר טרם גזר הדין.
3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בעת הרלוונטית שימש הנאשם כמנהל עסק הנותן שירותי מטבע. בתקופה שבין ינואר 2014 לבין ינואר 2015, לקח הנאשם חלק בתוכנית עבריינית רבת משתתפים לביצוע עבירות הלבנת הון, בכך שפעל בניגוד לחובותיו בקשר לזיהוי מקבלי השירות והדיווח על פי חוק איסור הלבנת הון.

בתקופה האמורה קיבל הנאשם לידיו מאדם בשם אלכס הירש או מי מטעמו המחאות על שם חברת "גולד פאר דלקים" בע"מ בסך כולל של לפחות 49,592,206 ₪ אשר נרשמו לפקודת חברת "מ.ט.ר" וחברת "גלנדאואר".

הנאשם פעל לרישום ההמחאות ע"ש חברת "גולד פאר דלקים" בכרטיסים שפתח בצ'ינג ע"ש חברות "מ.ט.ר" ו"גלנדאואר" וזאת בכדי ליצור מצג לפיו חברות אלו, הן מקבלות השירות מהצ'ינג. בפועל החברות שנחזו להיות מקבלות השירות לא קיבלו שירות מהצ'ינג ביחס להמחאות ע"ש "גולד פאר דלקים" - מבקשי השירות לא העבירו את ההמחאות לנאשם והנאשם לא מסר את תמורת המחאות אלו למבקשי השירות. פרטי הזיהוי של מקבלי השירות האמיתיים והנהנים לא צוינו כלל בהצהרות.

בנוסף, וביחס להמחאות ע"ש חברת "גולד פאר דלקים", קיבל הנאשם הצהרות כוזבות ממי שנחזו להיות מבקשי שירות אשר פעלו לכאורה בשם החברות שנחזו להיות מקבלות השירות, בידעו כי הן כוזבות.

למרות חובת הדיווח הנדרשת מהנאשם על פי חוק איסור הלבנת הון, פעל הנאשם בניגוד לחובת הדיווח לרשות לאיסור הלבנת הון בתקופה הרלוונטית. הן על דיווחים "רגילים" והן על פעולות של מבקש השירות הנחזות בעיניו כבלתי רגילות, כמפורט בצו איסור הלבנת הון (חובת זיהוי, דיווח וניהול רישומים של נותני שירות מטבע), תשס"ב-2002.

הנאשם ביצע את הפעולות המתוארות לעיל בכדי לגרום לדיווח בלתי נכון לרשות לאיסור הלבנת הון, אשר יסווה ויסתיר את העובדה שחברות "מ.ט.ר" ו"גלנדאואר" אינן הבעלים האמיתיים של כספים בסך כולל של 49,592,206 ₪ אשר נרשמו בכזב בכרטיסי הלקוח על שמן אצל הנאשם וכי מי שנרשמו בהצהרות כמבקשי ומקבלי השירות, אינם מבקשי ומקבלי השירות האמיתיים.

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם הופנה כאמור, בהתאם להסכמת הצדדים, לשירות המבחן. מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 44, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לחמישה ילדים, בעל עסק להפקת אירועים וייצוג אמנים, אשתו עובדת אף היא כעצמאית. אביו, אשר היה נכה וסבל מבעיות בריאותיות שונות, נפטר בגיל צעיר, ואמו נשאה לאורך השנים בעול פרנסת המשפחה. כן מצוי הנאשם בקשר קרוב ותומך עם אחיו ואחיותיו, ואף צרף את חלקם לעסקיו לאורך השנים.

בבחינת יחסו לביצוע העבירה התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה על ביצוע העבירה, רואה בעבירה כטעות בשיקול דעתו בבחירת לקוחותיו, ושולל שידע שהחברות נהגו באופן כוזב או עובר על החוק.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם חשובה תדמיתו כאדם שומר חוק אמין וישר, לצד רצון להצלחה כלכלית. ניכר כי החקירות, אי חידוש רישיון העסק, אובדן חלקי של הכנסותיו וחילוט כספים שנמצאו ברשותו, כמו גם ההשלכות עליו ועל משפחתו הותירו בו חותם, יצרו זעזוע וסדקים בדימויו העצמי וסייעו בהצבת גבול ברור להתנהלותו.

בבחינת הסיכון לביצוע עבירות הונאה, מציין שירות המבחן כי לנאשם רצון להצליח ולחלוש על מספר עסקים בו זמנית, עסקים רווחיים המספקים מעבר לרווחים גם תחושת ערך עצמי, עניין ואתגר העלולים לפגוע בשיקול דעתו. בגורמי הסיכון ניכר כי הנאשם יכול לראות בחלקים מסוימים את טעויותיו והצורך לדייק יותר בהתנהלותו מול הרשויות.

לאור שלילת נזקקות טיפולית ולקיחת אחריות חלקית על ביצוע העבירה, לא ראה שירות המבחן לנכון לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו. לדעת שירות המבחן, ענישה במסגרת מאסר בפועל תהווה פגיעה קשה ביותר בתדמיתו ודימוי העצמי והמשפחתי, וענישה דוגמת מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות הינה ענישה קונרקטיבית ומוחשית המהווה הרתעה ומפחיתה סיכון להישנות מקרים דומים.

ראיות ההגנה לעניין העונש

5. מטעם הנאשם הוגשו מספר מכתבי הערכה מגורמים שונים, ובהם מכתבו של מר וקנין משה, בו הוא מציין שלאורך שנים הנאשם מסייע ביד רחבה ובנדיבות לאדם בעל נטיות אובדניות בכל עת שנמצא במצוקה, בסיוע כלכלי ומציאת תעסוקה; מכתב הערכה והוקרה מטעם בית הארחה והחלמה "אורנית" לילדים ונוער חולי סרטן; מכתב נוסף משיבה וכולל "אוהל יצחק" רמלה הפועל למען משפחות נזקקות יתומים ואלמנות; בנוסף, הוגשו מכתבי הערכה אישיים מטעם מכריו של הנאשם.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה פירטה את אמות המידה שיש להידרש להן, בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, בעניינו של הנאשם.

לדבריה, היה במעשי הנאשמים כדי לפגוע פגיעה חמורה באינטרסים והערכים המוגנים וביניהם חשיפת זהותם של מבצעי עבירות המקור, מחוללי הפשיעה הכלכלית, שמירה על הפרדה בין כספים שהגיעו ממקור חוקי לכאלה שהגיעו ממקור עברייני בעסק אשר קיבל רישיון כנותן שירותי מטבע, פגיעה ביחסי מסחר הגן ותקין ומניעת הפקת רווחים ממעשה העבירה.

כן נטען, כי ראוי להחמיר עם נותן שירות מטבע אשר כשל יותר מאשר עם אדם מן היישוב, וכי העבירות אותן ביצע הנאשם מחייבות ענישה שיש בה משום גמול והרתעה ממשית באופן שיאיין את הכדאיות הכלכלית בביצוע עבירות שכאלה.

לטענת ב"כ המאשימה, הנאשם אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו ומקטין בצורה דרמטית את חומרת המעשים וראיה לכך נמצאת בתסקיר שירות המבחן, כאשר קיים פער בין כתב האישום המתוקן, בו הודה הנאשם, לבין האופן המקל בו הציג הנאשם את הדברים בתסקיר. הגדרתו את העבירה שביצע כ"ליקוי טכני" בלבד בעוד העבירה בה הודה מהווה עבירת מטרה מהותית והעובדה שבכתב האישום הודה בקבלת הצהרות כוזבות בידועו כי הן כוזבות, מוכיחות שהנאשם אינו מפנים ואינו מבין את חומרת מעשיו ויכול שיבצעם בשנית.

בנוסף, טענה ב"כ המאשימה כי תסקיר שירות המבחן בתיקים כלכליים מסוג זה אינו יכול בדרך כלל לתרום להבהרת התמונה בכל הנוגע לשיקום הנאשם.

לזכות הנאשם ציינה ב"כ המאשימה את הסכמתו לחילוט רכושו בסך 1.7 מיליון ₪, את העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי, ואת הודאתו עוד טרם החלה שמיעת ההוכחות.

לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשע הנאשם הינו בטווח שנע בין 6-20 חודשי מאסר בפועל, ובשים לב לנסיבות אותן מנתה עתרה להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר ויום אחד, קנס בסך 100,000 ₪, עונש מאסר מותנה וחילוט כמפורט לעיל. המאשימה ערה לכך שרמת הענישה הנוהגת נמוכה מהמתחם שציינה, אולם עובדה זו נבעה לטעמה מכך שחוק איסור הלבנת הון היה בחיתוליו, ואילו בעת שעבר הנאשם את העבירות עבר פרק זמן משמעותי ומספק להטמעת החוק והיערכות למשטר הדיווחים שהוא יצר, על כן, אין נסיבה זו רלוונטית עוד כשיקול לקולא בגזירת העונש כפי שנהוג היה עד כה.

להלן אסופת פסיקה שהגישה ב"כ המאשימה התומכת בעמדתה העונשית:

א. ת"פ (מחוזי ת"א) 40156/07 מדינת ישראל נ' מרציאנו יצחק - לנאשם יוחסה עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, עבירה של עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון, כאשר הנאשם בתפקידו כסגן מנהל הבנק ואחראי על מילוי חובות הסניף לפי חוק איסור הלבנת הון, נמנע מלדווח לרשות על פעולות בלתי רגילות בהיקף של כ-30 מיליון ₪, שנעשו בחשבונות של אחר ובחשבונות שבשליטתו, וזאת בניגוד לחוק ולצו. ביהמ"ש קיבל את הסדר הטיעון שנקבע בין הצדדים וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל וקנס כספי בסך 10,000 ₪.

ב. ע"פ 7646/07 אהרון אייל כהן ואח' נ' מדינת ישראל - המערער 1 הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של מתן שירותי מטבע ללא רישום ובעבירות של הלבנת הון ס' 3(ב)+7, וכן הורשע גם בעבירות של איומים, התחזות כאדם אחר וניסיון לקבל דבר במרמה. על המערער 1 נגזר עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, קנס בגובה 100,000 ₪ (יחד עם המערער 3) וחילוט בשיעור של 50% מתוך כלל הרכוש שנתפס, שנאמד בסך של כ-3.100,000 ₪.

בית המשפט העליון (מפי כבוד המשנה לנשיאה, השופט רובינשטיין) מצא לנכון לחזור בפסק הדין על דברים שנאמרו במסגרת דברי ההסבר להצעת חוק איסור הלבנת הון, המתייחסים לחלפני כספים:

"מטרתם של מלביני הון היא להפוך כסף שחור לכסף לבן, רכוש שהאדים להלבין כשלג, להעלות כספים

מצינורות הביוב ולעדנם בניחוח של פירחי אביב (ע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל). כאשר זוהי המטרה, מי אם לא חלפני הכספים מהווים את המכשיר האידיאלי להשגתה. ניתן לומר כי חלפני הכספים הם בגדר "אבות הטיפוס" של עברייני הלבנת הון שראה המחוקק לנגד עיניו לעניין האפשרות להלבנת הון, שכן הפעילות בה הם עוסקים היא קרקע פורייה לצורך הלבנת כספים".
בשים לב לכך, לא מצא לנכון בית המשפט העליון להתערב בעונשו של המערער, למעט הקלה מסוימת בחילוט הרכוש, שהועמד על רף של 33% מתוך כלל הרכוש שנתפס.

ג. ת"פ (מחוזי ב"ש) 8303/09 מדינת ישראל נ' שי אברהם ואח' - הנאשם 1 היה בעלים של עסק חלפנות כספים, המרת מטבע וניכיון שיקים, והיה רשום כנותן שירותי מטבע, ולא דיווח כנדרש על ניכיון שיקים ב-233 אירועים, כאשר סך סכומי הכסף שלא היו מדווחים נאמד בכ-30 מיליון ש"ח.
הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות לפי סעיף 3(ב) +7 לחוק איסור הלבנת הון וסעיף 29 לחוק העונשין ובעבירות זיוף מסמך בנסיבות מחמירות בכוונה לקבל באמצעותו דבר, לפי סעיפים 418 סייפא ו-29 לחוק העונשין. במסגרת הסדר טיעון הוטל על הנאשם עונש מוסכם של 18 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי, חילוט מזומנים במט"י ומט"ח.

ד. ע"פ (מחוזי י-ם) 3395/06 מאיר כהן נ' מ"י - המערער הורשע בעבירה לפי סעיף 11(א)(1) לחוק איסור הלבנת הון, שעניינה מתן שירותי מטבע ללא רישום במרשם וכן עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק, ונגזרו עליו 2 חודשי מאסר בפועל, 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, 9 חודשי מאסר על תנאי וחולט סכום על סך 100,000 ₪. ערעורו של חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון.

עוד הוסיפה המאשימה, שלא אחת נקבע בפסיקה שבעבירות כלכליות, להטלת קנס ישנה חשיבות רבה, ויש להטיל קנסות ניכרים על מנת שלא ייצא החוטא נשכר באופן שיהפוך את העבירה לבלתי כדאית כלכלית.

להלן פירוט הפניות של המאשימה לעניין קביעת הקנס:

א. ע"פ 1601/03 מאיר עיני נ' מדינת ישראל - בעניין זה קבע ביהמ"ש העליון כי "קנס המוטל על נאשם שהורשע בדיון נועד, בין היתר, "להכותו" בכיסו, בייחוד מקום שבו הפיק מן העבירות שבהן הורשע רווח כלכלי", וכי "מטעם זה ראוי כי הקנס הכספי יביא בחשבון את סכום הרווח האסור שהופק".
בסופו של דבר החליט ביהמ"ש להקטין את הקנס שנגזר על הנאשם בביהמ"ש המחוזי מטעמי אחידות ענישה בהתייחס לעונשים של מעורבים נוספים בפרשה.
ב. ע"פ 12482-07-11 מדינת ישראל נ' נעם רייך - בעניין זה הגדיל ביהמ"ש המחוזי את סכומי הקנסות שהוטלו על המעורבים שהורשעו בעבירות כלכליות תוך שקבע כי גובה הקנס צריך לעמוד ביחס ישר להיקף המרמה, ולפגוע בכיסו של העבריין.

7. **ב"כ הנאשם**, עו"ד גלעד ברון, טען שהתיק בו אנו עוסקים הוא נספח לפרשה אדירה בעניינו של אלכס הירש, שכללה הפצה וקזוז של חשבונות פיקטיביות בהיקף של מאות מיליוני שקלים, כאשר חלק קטן מאוד מהמחאות נוכו בצ'ינג של הנאשם. לטענתו המחאות נוספות נוכו בצ'ינגים אחרים אך כנגד בעליהם לא נפתחו הליכים פלילים.

לטענת ב"כ הנאשם קיים פער אדיר בין העבירות שיוחסו לנאשם בתחילת ההליך הפלילי לבין עבירת הדיווח לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון בה הורשע בסופו של יום בכתב האישום המתוקן. לטענתו, אם היו מייחסים לו עבירה זו מלכתחילה, אזי ההליך המשפטי היה מסתיים לכל היותר בעיצום כספי כמתאפשר על פי דין וכפי שנעשה במקרים לא מבוטלים.

אשר לעסקו של הנאשם, מדובר בעסק שהוקם ופעל משנת 2005 ללא דופי ובהיקפים אדירים של נתינת שירותי מטבע, המסתכמים ב-13 מיליארד ש"ח. לאורך השנים היה זה מקור פרנסתם העיקרי של הנאשם ובני משפחתו, ועל סמך הודעת השימוע המקורית הראשונה הוציא רשם נותני שירותי מטבע הודעה בדבר התלית רישומו של הנשם מהמרשם ומאז נאלצו לסגור את בית העסק.

לדבריו, מעובדות התיק עולה שהנאשם אינו צריך שירתיעו או יעודדו אותו להימנע ממעשים דומים, מדובר על ניכיון המחאות של 2 חברות ספציפיות במשך תקופה של שנה, במהלכה קרה הליקוי במקביל להמשך פעילות הענפה של עסקו של הנאשם.

אשר לעבירה, סעיף 3ב לחוק איסור הלבנת הון, בניגוד לסעיף 3א הוא הסעיף שמטרתו להסדיר את משטר הדיווחים. אמנם הוא מהווה עבירה מהותית בפני עצמה אך עדיין עוסק ב"היבטים הטכניים" של משטר הדיווח. הנאשם העביר דיווח כנדרש ואין הוא מואשם בזה שלא בוצעו דיווחים, אלא הואשם בכך שההמחאות שקיבל היו משוכות על שם אותן 2 חברות נחזו כהמחאות על שם אותן חברות. רוב הפסיקה העוסקת בעבירות לפי סעיף 3ב עניין באי דיווח כלל. זה לא המצב בעניינו.

אשר להיקף העבירה, עסקינו בהמחאות שנוכו על ידי 2 חברות בסך 49 מיליון ש"ח, ועמלת הנאשם בגין הניכיון מסתכמת ב 250,000 ש"ח בלבד.

אשר לנאשם, הנאשם בן 44 נשוי ואב ל-5 ילדים מהם 3 קטינים. נולד למשפחה דלת אמצעים ברמלה, שירת כלוחם בחטיבת "גבעתי" ועשה שירות מילואים, אט אט בנה את עצמו כדי להקים את משפחתו ולתמוך כמעט בכל בני משפחתו המורחבת, ומאז פטירת אביו בשנת 2004 הוא עמוד התווך של המשפחה כולה. הרשעת הנאשם מחייבת אותו ואת משפחתו למצוא מקור פרנסה חדש.

עוד טען כי החילוט בהיקף 1.7 מיליון ש"ח מצוי בדיספרופורציה מוחלטת לאותה הכנסה שהופקה ע"י הנאשם בגין אותן המחאות, ומשקף היטב את לקיחת האחריות של הנאשם. כמו כן, החילוט מהווה חלק ארי מתוך

החסכונות של כל תקופת חייו כמעט. בתוך אותם הכספים ישנם כספים בהיקף של מיליון ש"ח השייכים לצד ג', כך שהמשמעות היא שבנוסף לאותו חילוט נותר חוב של הנאשם לצד ג' בסך מיליון ש"ח.

ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר, ממנו עולה כי בנסיבותיו של הנאשם, הנזק בשליחתו לריצוי מאסר בפועל חלף עבודות השירות, הוא רב ובעל השפעה על הנאשם ועל משפחתו. אשר לטענה בדבר לקיחת אחריות על ביצוע העבירה הבהיר ב"כ הנאשם כי אדם שאינו משפטן וטוען שהעבירה היא טכנית כאשר עבירה זו עוסקת בצורת הרישום והדיווח, אין משמעו של דבר שהוא אינו ער למשמעויות של העבירה ותוצאותיה.

באשר לקנס, נטען כי לאור העובדה שמקור פרנסתו של הנאשם איננו עוד, היקף החילוט הגבוה, החובות שנתר חייב לצדדים שלישיים והיעדר היציבות והבהירות באשר למקור הפרנסה בעתיד, אין להטיל קנס או להטיל קנס בשיעור נמוך מאוד, בהתחשב בהיבטים הכלכליים הכוללים של הסדר זה. ב"כ הנאשם הוסיף כי לדעתו הצורך האמיתי להרתיע את הנאשם לא קיים עוד, שכן הנאשם יודע את שקרה ולקח אחריות ואלה בצירוף החילוט מהווים גורם מרתיע די והותר (ת"פ 8098/04).

ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה התומכת בעמדתו העונשית כמפורט להלן:

א. ת"פ (מחוזי י-ם) 344/04 מדינת ישראל נ' ישראל שור - הנאשמים 1 ו-2 הורשעו בעבירות מתן שירותי מטבע ללא דיווח, בעבירות הלבנת הון וכן בעבירות רישום כוזב במסמכי תאגיד ושיבוש מהלכי משפט. סך הפעילות נאמד במעל 20 מיליון ₪. במסגרת הסדר טיעון הגבילה עצמה המאשימה בעניינו של הנאשם 1 לעתור ל-12 חודשי מאסר בפועל, ובעניינו של הנאשם 2 ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי הטיל עליהם עונשים מתונים של 4 ו-5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מע"ת של 12 חודשים לאחד ו-8 חודשים לאחר, קנס בסך 50,000 ₪ ל-100,000 ₪, וחילוט בשיעור 100,000 ₪ ו-400,000 ש"ח. ביהמ"ש ציין כי בקביעת העונש התחשב בכך שמקורם של הכספים שבהם חטאו הנאשמים איננו בפשיעה; החוק הוא חדש ורוב מוחלט מקרב הפעילים בתחום לא ציית לחוק בתקופה הרלבנטית לכתב האישום; הליכי החקירה ופרסומה ברבים פגעו בכבודם ובזכויותיהם של הנאשמים במידה העולה על הנדרש.

ב. ת"פ (מחוזי י-ם) 1032/05 מ"י נ' שמואל דייטש ואח' - הורשעו הנאשמים, אב ובן, במסגרת הסדר טיעון במתן שירותי מטבע ללא רישום במשך 3 שנים, בעבירות הלבנת הון ובהשמטת הכנסה מדו"ח. כאשר הפעילות שנעשתה הסתכמה בסכום של כ-80 מיליון ₪. לנאשמים לא היה עבר פלילי, הבן נדון ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, והאב נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל ו-8 חודשי מע"ת. כל אחד מהנאשמים שילם קנס בסך 50,000 וכן נקבעה להם שומה אזרחית בשווי של כמיליון ש"ח.

ג. ת"פ (מחוזי ת"א) 47992-07-14 מ"י נ' זזה ממיסטילוב- הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה לפי סעיף 3(ב) בכך שביצע פעולות ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח, וכן הכין פנקסי חשבונות כוזבים בכונה להתחמק מתשלום מס והשתמש במרמה, עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס - עבירות לפי סעיף 220(4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה. ההיקף הכספי אינו ידוע אך ההכנסה שנומרה הוערכה ב-400,000 ₪. בהתאם להסדר טיעון הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר

- ד. ת"פ (מחוזי ת"א) 15384-05-10 מ"י נ' כרמית הילה נהרדע - הורשעה הנאשמת במסגרת הסדר טיעון בעבירות של מסירת מידע כוזב בניגוד לחוק ולצווי איסור הלבנת הון, על פי סעיף 3(ב), סעיף 7 וסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, בכך שכעובדת שכירה במשרד המורשה למתן שירותי מטבע, היא מסרה מידע כוזב במשך 4 שנים, ולא דיווחה על כספים שהגיעו מארגון וניהול הימורים בסכום מינימלי של 231,361,535 ₪. הנאשמת נדונה ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 9 חודשי מע"ת וקנס בסך 4,000 ₪.
- ה. ת"פ (מחוזי ת"א) 40131/08 מ"י נ' יעקב ג'רבי - הורשע נאשם לאחר ניהול משפט הוכחות במתן שירותי ניכיון שיקים והפרת חובת דיווח, כשהעסקאות החייבות בדיווח היו בהיקף של למעלה מ- 170 מיליון ₪, ומחדלי הדיווח התפרשו על פני 4 שנים. הנאשם נדון במסגרת הסדר טיעון ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 18 חודשי מע"ת, קנס בסך 100,000 ₪ וחילוט של 4 מיליון ₪.
- ו. ת"פ (שלום ת"א) 26442-10-12 מ"י נ' בן ציון לוז - הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין וסעיף 7(ב) לחוק איסור הלבנת הון. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 50,000 ₪ וחילוט על סך 100,000 ₪. (טרם חוקק התיקון במסגרתו נוסף סעיף 3(ב)).
- ז. ת"פ (מחוזי מרכז) 53062-12-15 מ"י נ' יוסף אברהם הורברג - הנאשמים, בן ואב הורשעו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של עשיית פעולה ברכוש בסדר גודל של כ-110,000,000 ש"ח במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 3(ב) ובשתי עבירות של שימוש במרמה ובתחבולה בכוונה להתחמק מתשלום מס. הוטלו עליהם עונשים של 6 ו-5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מע"ת של 6 חודשים לשניהם, קנס בסך 500,000 ₪ לכל אחד וחילוט בשיעור של יותר מ-8 מיליון ₪ לנאשם 1 וחילוט על סך 2 מיליון ₪ לנאשם 2.
- ח. ת"פ 376-01-14 מ"י נ' מוחמד בלעום - הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון, בעבירות לפי סעיף 3(ב), מתן שירותי מטבע ללא היתר והתחמקות ממס הכנסה במרמה עורמה ותחבולה, בגין פריטת המחאות למזומנים ללא רישיון לעסוק בכל, ובאי דיווח לשלטונות על הכנסותיו מעיסוק זה. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, 3 חודשי מאסר על תנאי, קנס על סך 254,000 ₪ וחילוט בסכום של 46,000 ₪.

ב"כ הנאשם טען כי בהתאם להסדר המוצע, יש לאפשר לנאשם לרצות 6 חודשי עבודות שירות שכן עונש של מאסר בפועל משקף את הרף העליון בתיק זה, ואף סוטה לחומרה בנסיבות הספציפיות. לענין הקנס, טען ב"כ הנאשם שלאור היקף החילוט אין להטיל קנס או להטיל קנס בשיעור נמוך.

8. הנאשם בדברו האחרון תאר כי עם פתיחת תיק החקירה, חייו וחיי משפחתו השתנו מן הקצה אל הקצה. לדבריו, הוא נדרש לפרנס את 5 ילדיו את אחיו ואמו, אולם נמצא במצב של חוסר פרנסה שכן סגר את העסק לאחר החקירה. כמו כן, לטענתו, עבר מעצר קשה בן 8 ימים וחקירות מאסיביות ללא שינה. הוא נטל אחריות על הנעשה והנזק שנגרם, ציין כי זו הפעם הראשונה ומבקש מביהמ"ש להתחשב בו. רוצה להתחיל בחיים חדשים ולהחזיר את משפחתו למקום שבו היו לפני המקרה.

הנאשם - בהיותו מנהל עסק לשירותי מטבע - ביצע פעולות אקטיביות על מנת לגרום לדיווח לא נכון לרשות להלבנת הון, בכך שרשם המחאות תוך יצירת מצג שווא ביחס לזהות הנהנים, ודיווח דיווח כוזב, הנסמך על הצהרות כוזבות שניתנו לו לעניין זהות מקבלי תמורת המחאות. המעשים בוצעו במשך כשנה, במספר הזדמנויות ובאמצעות מספר המחאות, ובפעולותיו אלה של הנאשם נגרם דיווח בלתי נכון לרשות להלבנת הון בסך כולל של 49,592,206 ₪. יוער, כי במסגרת פרשה זו הוגש כתב אישום כנגד מעורבים נוספים אולם טרם נגזר דינם.

מעשים אלה לבד מפגיעתם הברורה והישירה בכלכלת המשק וביכולת החברה לקיים מסחר הוגן, מהווים מקום מסתור ומקלט לעבריינים ול"כסף עברייני".

9. נתונים נוספים שעליי לקחת בחשבון במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם הם הקושי שבגילוי והאכיפה בעבירות מסוג זה, בעיקר כשאלה נעשים ע"י נותני שירותי מטבע, אשר קיבלו רישיון עסק ופוגעים באמון שניתן בהם.

10. כמו כן, בעת האחרונה אנו עדים לתופעה שהולכת וגדלה, בה נותני שירותי מטבע משמשים ככלי בידי ארגוני פשיעה לצורך הלבנת הון, וכן ככלי בעל ערך רב בפרשיות מרמה שונות. תופעה זו מחייבת התייחסות בענישה קשה ומרתיעה.

11. לשם הגנה על ערכים אלה נחקק החוק לאיסור הלבנת הון, כפי שציינה כב' השופטת ד' ברלינר בע"פ 8225/05 בלס נ' מ"י :

"חוק איסור הלבנת הון מהווה ביטוי להצטרפותה של מדינת ישראל למלחמה הבין לאומית בעבריינות מכל הסוגים. הניסיון המצטבר הכלל עולמי הוכיח כי המלחמה באותן תופעות עברייניות רחבות היקף, כגון סחר בסמים, סחר בנשים, שוק ההימורים, זנות וכיו"ב, צריכה להיעשות גם על ידי מעקב אחרי הכסף הרב המתגלגל בשווקים כתוצאה מאותה פעילות. בהצעת חוק איסור הלבנת הון תשנ"ט-1999 (ה"ח תשנ"ט, 420)... נאמר בנושא זה כי 'המאבק הבין לאומי בעבריינות... מתמקד בעשור האחרון בתופעה של הלבנת הון הננקטת בעיקר בידי סוחרי הסמים ועברייני הפשע המאורגן, בתחכום גדל והולך, כאמצעי לשמור בידיהם את רווחי פעולתם העבריינית'. בהמשך הצעת החוק נאמר כי 'שיטות הלבנת הון הן רבות ומגוונות, אך המכנה המשותף של רובן הוא ניצול היעילות, המחשוב... לשם הפקדת כספים והעברתם ממקום למקום תוך הסוואת זהותם של בעלי הזכויות בהם ומקורם של הכספים. התהליך כולל בין היתר פעולות של מיקום כספים... במערכת פיננסית לגיטימית באופן המטשטש טשטוש מרבי את מקורם האסור של הכספים ומקשה את איתורו... הפעולות האמורות נעשות בדרך של 'הטמעתו' של הרכוש במערכת הכלכלית הלגיטימית כך שלא ניתן לשחזר את מקורו העברייני"

12. אשר לחובת הדיווח נפסק, כי הדיווח הוא נשמת אפו של החוק ולשם כך נועדה הוראת סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון. בבש"פ 1542/04 מדינת ישראל נ' אדר ואח', פ"ד נח(3) 613. קבע כבוד השופט חשין בהאי לישנא: "הוראת סעיף 3(ב) לחוק מהווה, על-פי תכליתה, חגורת ביטחון הסובבת את ההוראה העיקרית שבסעיף 3(א). המבקש להלבין הון שהושג בעבירה - לרבות הון ששימש לביצוע עבירה או הון שאפשר ביצוע עבירה - יעשה כל

אשר ביכולתו כדי להסתיר את מעשיו מפני הרשויות. דרכו זו של העבריין מבקשת הוראת סעיף 3(ב) לשבש. מכאן חובת הדיווח המוטלת על תאגידים בנקאיים כהוראת הסעיף 7 לחוק, ובקביעת עבירה למי שעושה פעולה ברכוש במטרה לסכל דיווח לפי סעיף 7 (או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון)... חגורת הביטחון שהוראת סעיף 3(ב) קובעת סביב הוראת סעיף 3(א), לא נוכל לומר עליה כי חגורת ביטחון הזויה היא. הוראת סעיף 3(ב) הפכה את חובת הדיווח לחובה ראשונית, ולא ניתן לומר כי בפרשנו את החוק כלשונו יצרנו מפלצת שיש צורך להכריזה מארץ. " (עמ' 619-620).

13. הפסיקה מתייחסת בחומרה לעבירות הלבנת הון שמתבצעות ע"י נותני שירותי מטבע. על כך עמד כבוד השופט סולברג בת"פ (י-ם) 344/04:

"עבירות הלבנת הון הן חמורות וכרוך בהן נזק רב לאוצר המדינה, לכלכלתה ולאינטרס הציבורי והלאומי. חומרה יתרה נודעת לעברייני הלבנת הון מקרב נותני שירותי מטבע. פוטנציאל הנזק בפעילותם העבריינית הינו עצום ורב. נותני שירותי מטבע, כמוהם כבנקאים בן־עיר-אֶנְפִין (לעיתים בֶּאֶרֶץ-אֶנְפִין), והם חייבים חובות אֶמון ללקוחותיהם בצד חובות כלפי הרשויות. לא בכדי ראה המחוקק את נותני שירותי המטבע לנגד עיניו בחוקקו את החוק ובו חובות רישום במירשם, חובות דיווח לרשות איסור הלבנת הון ועוד. לפי סמכויותיו, הכלים והאמצעים המופקדים בידי, ראוי להחמיר עם נותני שירותי מטבע שכשל, יותר מאשר עם אדם מן הישוב."

14. תפקידם של נותני שירותי המטבע במלחמה בהון השחור נדון גם בע"פ 3395/06 מאיר כהן נ' מדינת ישראל, בו ציינה כבוד השופטת ברלינר:

"חלפני הכספים יכולים אכן להוות את חוד החנית במלחמה בהון השחור אם ינהגו כפי שהורה להם המחוקק. זאת מחד גיסא. מאידך גיסא, חלפני הכספים לרוע המזל יכולים בפוטנציה להיות גם אבות הטיפוס של עברייני הלבנת הון משום שהפעילות בה הם עוסקים יכולה להוות קרקע פורייה לעניין הלבנת כספים"

15. בשים לב לחלקו של הנאשם במעשים: לפרק הזמן בו בוצעו ולכך שאין המדובר במעידה חד פעמית, להיקפם הכלכלי ולאחריותו כנותן שירותי מטבע, ובשים לב לרמת הענישה הנוהגת, מצאתי כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 6 חודשי מאסר שיש וירוצו בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

16. במסגרת השיקולים שאינם קשורים בביצוע העבירה מצאתי להיעדר עבר פלילי, להיותו של הנאשם אב ואחראי על פרנסתם של משפחתו המורחבת אמו, אחיו ואחיותיו, וזאת בשים לב לאובדן מקור פרנסתו העיקרי בעקבות העבירות שבוצעו על ידו.

כמו כן התחשבתי בתרומתו לקהילה, כעולה ממסמכים שהגיש, ובנטילת האחריות על ידו שבאה לידי ביטוי בהודאתו, אם

כי מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה נטילת אחריות מצומצמת יותר, וסיכון בשל הרצון למקסם רווחים לצד הכרה בטעויות בחלקים מסוימים של התנהגותו.

בשים לב לכך שמדובר בהרשעה ראשונה של הנאשם, בשים לב להתרשמות שירות המבחן מפגיעה אפשרית משמעותית בנאשם עקב הטלת עונש מאסר בפועל, ובשים לב למתחם העונש ההולם, לא מצאתי שיש למצות עמו את מלוא חומרת הדין ולא מצאתי שיהא זה נכון להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל. יתרה מכך, גם לגישתה של המאשימה העונש הראוי לנאשם הוא של 6 חודשי מאסר ולא ברורה לי עמדתה בעתירתה להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל ויום אחד נוסף, על מנת למנוע ממנו לבצע עבודות שירות.

17. אשר לקנס שיש להטיל על הנאשם, לשיטת המאשימה יש להטיל קנס על סך 100,000 ₪ מהטעם שלהטלת קנס ישנה חשיבות רבה כחלק ממרכיבי הענישה. ב"כ הנאשם טען מנגד שלאור סכום החילוט הגבוה על סך 1.7 מיליון ₪, ביחס לרווחו של הנאשם מביצוע העבירה, רווח שלדבריו עומד על עמלה בסך 250,000 ₪, אין מקום להטיל עליו קנס ולכל היותר קנס נמוך.

אכן מפסיקת בית המשפט העליון עולה כי נדרשת הלימה בין הקנס הכספי לבין סכום הרווח האסור שהופק, כך שלא ייצא החוטא נשכר. משכך, ובשים לב לכך שהרווחים שהפיק הנאשם נמוכים ביחס לגובה החילוט, מתחזקת המסקנה שאין מקום להטיל קנס כבד על הנאשם שהרי מטרת הקנס הושגה בחילוט והנאשם "הוכה בכיסו".

18. בשים לב לאמור לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות. הנאשם יתייצב ביום 18.12.16 לא יאוחר מהשעה 08:00 ביחידת עבודות השירות, מפקדת מחוז המרכז.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים מתום ריצוי עונשו עבירה בה הורשע.
- ג. 40,000 ₪ קנס או 45 ימי מאסר תמורתו.
- ד. חילוט סך של 1.7 מיליון ₪ המופקד בחשבון האפוטרופוס הכללי מכוח החלטה בצ"א 6923-11-15.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' כסלו תשע"ז, 08 דצמבר 2016, במעמד הצדדים.